

Nagyböjt 2. vasárnapja

Mt 17,1-9

Jézus színeváltozása

Ahány ember, annyiféleképpen látja Jézust. A róla szóló könyvek ugyanakkor igen sokat elárulnak a nézőről is. Léo Taxil (1854–1907) francia újságíró, a régi francia ateista hagyományok, a nagy felvilágosítók örököse, ateista művében, A szórakoztató Bibliában kikacagja a természetfölötti jelenségeket, csodákat, és természetesen semmit sem tud kezdeni Jézus istenségével. De a látnokok és a fantaszták semmit sem tudnak kezdeni Jézus emberségével. Mára még nehezebbé vált ennek a kérdésnek a tárgyalása, hiszen a tudomány és a filozófia minden kifejezése evilági vonatkozású, keveset árul el a másik világról.

Ennek ellenére a szellemekről, sőt az ufókról szóló tudósítások ma is biztos sikerre számítanak. Jézus színeváltozásának történetét is ezen szélsőségek közé szokta illeszteni a mai olvasó, habár ebben a történetben egészen másról van szó.

A történet forrásaiként Pétert, Jánost és Jakabot jelölhetjük meg. Ők azok, akik ezt átélték. Vajon látomásuk volt, vagy Ernest Renan szerint, amikor mentek fel a hegyre, napszúrást kaptak, és álmodták a színeváltozást?

A történetben szereplő messiási szövegek idézetei és a képzett teológusokra jellemző szavak alapján ez a történet legalább két fejlődési fázison ment keresztül. Az első volt az élmény, melyet sokáig nem tudtak, nem mertek elmesélni. Nem volt ugyanis élő ember, aki épelméjűtől származó történetnek tartotta volna ezt az eseményt Jézus feltámadása előtt. Feltámadása után viszont már volt mihez viszonyítani Jézus személyét.

A korai egyházban állandó feladatnak számított Jézus személyének meghatározása az ószövetségi Szentírásból ismert nagy tanítóhoz, Mózeshez és a tekintélyes prófétához, Illéshez viszonyítva. Ez az egyház önértelmezését tekintve is fontos kérdés volt. A történetet ekkor írhatták le ilyen vonatkozásban. Jézus a színeváltozás történetben egyenrangúvá válik a kinyilatkoztatás két ószövetségi képviselőjével, Mózesrel és Illéssel, a kereszténység pedig a zsinagógából ismert vallással.

Ma ez a probléma többé nem izgat minket. Akkor mit kezdjünk ezzel a történettel? Jézus személyével, tanításával sokan megismer-

kednek, de mást és mást jelent számukra. Elhelyezik Jézus személyét Buddha és Mohamed között, esetleg egy sorba állítják őt néhány látnokkal és szektavezérral. Jézus személye nem hasonlítható az egyéb csináltvallások képviselőivel, nem állítható egy sorba a Katolikus Egyház szentjeivel. Istennek való viszonya sajátos. Ő Istennek az a küldötte, akinek Isten-kapcsolatát az Atya és Fiú relációval – mint két személynek a legszorosabb relációjával – jellemezzük.

Sokunknak van Jézus-képe, de nem egészen világos, hogy milyen. A hívőknek, hitük érlelődésének bizonyos fázisaiban Jézus személyének újabb és újabb vonásai világosodnak meg. Talán egy alkalommal elérkezünk mi is hitünk Tábor hegyére, ahol átéljük azt a szemléletben történt változást, melyet átéltek Jézus közvetlen tanítványai húsvét előtt. Attól kezdve semmi sem lesz már ugyanaz. Sem parancs, sem erény, sem bűn, sem világ, sem az életünk. Ahogyan ez az élmény megváltoztatta az apostolok életét, úgy a miénket is meg fogja, ha már eddig nem következett be.

A nagybőjti készülletnek tulajdonképpeni célja, hogy felismerjük Jézust, aki Isten legfontosabb küldötte és tanúja számunkra is.

Péter imája a színeváltozás hegyén

Uram, sokszor sokféleképpen megmutattad már magadat nekem, de ma valami különleges élménnyel ajándékoztál meg. Minden érzék-szervemmel megtapasztaltalak téged, s azt mondtam: „Jó itt lenni.”

Köszönöm, hogy felvittél titokzatos jelenléted hegyére. Köszönöm, hogy beléphettem misztériumod teljességébe. Úgy voltál ma jelen számomra, hogy kizárhattam a világ zaját. Tökéletesen jelen voltál számomra, és én is jelen tudtam lenni számodra.

Jöjj, Uram, mindennap, hogy meghalljam hangodat! Jöjj, hogy keressem arcodat! Jöjj, hogy érzelmem és lássam: jó vagy!

Adj bátorságot, hogy akkor is kövessék, ha felhő takar el. Ajándékozz meg bizalmaddal, hogy minden nap meghalljam: „Ne félj!” Segíts, hogy figyelmem napról napra rád irányulhasson, mert tudom, hogy csak ezáltal leszek embertársaim számára is jelen, csak így tudom az ő szavukat is meghallani. Amen.